

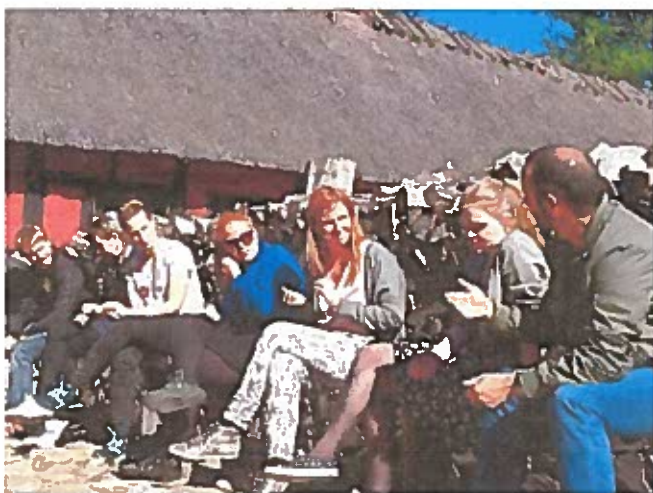
Den gode relation - også mellem elever og undervisere

af Signe Lykke Littrup

Behøver det være et problem hvis en skoleklasse bliver optaget af en hylende gris, af spildt mælk eller en fjollet association fra en af elevernes side? På Frilandsmuseet hvor læringsrummet oftest er uformelt, båret af aktiviteter og oplevelser mere end af teori og begreber, er der stor mulighed for at engagere elever fysisk, sanseligt og aktivt. Men underviseren kan nogle gange være i tvivl om, hvad børnene nu egentligt har lært efterfølgende, om de som undervisere fik sagt alle pointerne og ikke kom til at slippe underviserrollen i en eller anden grad.

Mandag d. 7. september afholdt Frilandsmuseet et seminar om undervisning og oplevelse, hvor lektor i oplevelsesdesign på RUC, Connie Svaboe, var tovholder på en hel dags arbejde med at udnytte potentiale i Frilandsmuseets uformelle og sanse- og kropsmæssigt stærke undervisningsform. Dagens tema var uformel oplevelsesbaseret læring og den gode relation mellem underviser og elever.

Typisk arbejder elever, der besøger Frilandsmuseet i værksteder med at karte, spinde, høste, bage, kærne smør og lign. Og undervisningen foregår som regel ude på en af museets gårde. Rammerne er tredimensionelle og autentiske. Eleverne lærer udover det underviseren gør og fortæller, meget alene ved at bruge deres sanser på stedet.

Et af de emner Connie Svaboe bragte på bane i forhold til undervisningssituationen er engagement. Udfordringen at udnytte elevernes engagement, hvor uforudsigeligt det end er. Modsat digitale læringsplatforme kan en levende underviser mærke klassen, og reagere – forandringsparat – på klassens opmærksomhed. De øjeblikke, hvor eleverne er engagerede er som regel dem, hvor der også er størst læringspotentiale, simpelthen fordi eleverne er opmærksomme og motiverede. For Frilandsmuseets undervisere er det derfor vigtigt at gøre sig klart, at læringen er så båret af aktivitet og sanselighed, at et par få pointer og læringsord kan være nok.

Mere afgørende er det at skabe det nærvær og den gode relation, der får eleverne til at føle sig set, og at møde dem der, hvor de er. Opmærksomhed er per natur en letpåvirkelig størrelse, og hvis en underviser fremfor at ville styre elevernes oplevelse, mere er opmærksom på at tilpasse sig elevernes engagement i de for undervisningen satte rammer, så kan udbyttet for alle parter blive ret stort og positivt.

Dette er selvfølgelig nemmere sagt end gjort, for det kræver fortrolighed med de kompetencer og de genstande, man underviser i, hvis man som underviser skal kunne sætte sig udover det faglige og lægge mærke til hvor elevernes opmærksomhed er.

Dagens tema blev - uanset sin meget grundlæggende karakter – taget vældig positivt imod af Frilandsmuseets studenter, som på dagen spillede rollespil og prøvede hindanden af i at skabe rare relationer og kompetencen at udnytte engagementet.

Frilandsmuseets uformelle undervisningsform er med sine autentiske miljøer ret enestående og undervisningsformen med aktive værksteder i disse miljøer kan ikke lade sig gøre i et klasselokale. Vi sætter i de kommende år endnu mere fokus på, hvordan dette potentiale for sansemæssigt understøttet og meget aktiv undervisning kan styrkes og fremhæves.

Fotos: Signe Lykke Littrup, Nationalmuseet

Den gode relation - også mellem elever og underviser

af Signe Lykke Littrup

25-09-2015

Behøver det være et problem hvis en skoleklasse bliver optaget af en hylende grjs, af spildt mælk eller en fjollet...

25.9.

Kære Connit
Mange tak for videot
Hvorfor arbejdes I som gymnastik-
afdeling d. 13. oktober.
Mange kke. Sige.